

[Vestergaard Eriksen.]

tror nok, at der er en vis tendens og har været det længe til, at der er en vis, hvis jeg må bruge ordet klasseforskel i radio og fjernsyn, og det må vi under enhver form være imod fra fremskridtspartiets side.

Lige en kort bemærkning vedrørende en årsberetning, som hr. Erhard Jakobsen var inde på. Det er da sikkert en ting, der var værd at overveje, så længe dansk radio og fjernsyn styres under de nuværende former.

Endelig er der én ting, jeg godt kunne tænke mig vi fik noget mere af. Det er nogle flere transmissioner her fra folketinget, ikke kun enkelte måske sensationer eller lignende, men noget mere også af de saglige handlinger, der foregår her.

Arne Christiansen (V):

Jeg understregede stærkt i mit første indlæg forskellen på forhåndscensur og efterkritik. Det gør mig derfor ondt, at hr. K. Helveg Petersen, som ellers plejer at kunne formulere sig, nu bidrager til at sprede usikkerhed om netop dette emne, til at forplumre opfattelsen af disse ting. Hr. K. Helveg Petersen kender radioloven og ved, hvad radiorådets forpligtelser er, både når det gælder programlægning på lang sigt, det, der sker forud, hvor man har mulighed for at øve indflydelse, og det, der sker bagefter, hvor man har mulighed for at øve efterkritik. Hvis man skulle afstå fra dette — ministeren har jo været inde på det — ville loven faktisk være overflødig, og det indebærer i sin yderste konsekvens, at man forudsætter, at enhver programmedarbejder er en mime, der ikke må kritiseres, for så tør han ikke lave noget i fremtiden; så ringe tror jeg ikke om Danmarks radios medarbejdere.

Niels Helveg Petersen (RV):

Ja, jeg synes, debatten i dag har bidraget til at afdække nogle af de måske finere nuancer i de begreber, vi anvender, når det drejer sig om Danmarks radios virksomhed. Det er jo især ansvarsbegrebet, der spørger, kontrolproblemerne og ansvarsbegrebet, der ligesom står i debatten, og det, jeg ikke rigtig kan tage ved det ansvars- og kontrolbegreb, som hr. Erhard Jakobsen fremhævede så stærkt, er, at melodien er ligesom den: gør hvad I vil, men passer det os ikke bagefter,

så får i nogle hug. Det er for let et ansvarsbegreb for en ledelse. Det er for let, hvis man ligesom koncentrerer sin virksomhed om at være bagklog kritiker, når udsendelserne er sendt, når intet kan ændres. For mediet virker jo, i det øjeblik budskabet når modtageren. Intet kan ændres med tilbagevirkende kraft.

Derfor tror jeg ikke meget på værdien af at lægge hele vægten i ansvarsbegrebet, på kontrolsynspunktet. Det er jo et kontrolsynspunkt og et ansvarssynspunkt, man forlader bogstavelig talt alle andre steder i vort samfund, hvor man ønsker, at noget skal lykkes. Man kan ikke i dag med held lede en virksomhed med et stopur og kun med kontrolsystemer. Gør man det, påkalder ledelsen sig selvfølgelig medarbejdernes mistillid og mistro. Hvis en ledelse drives frem af et for aggressivt kontrolsynspunkt over for sine medarbejdere, så skades trivselen i virksomheden, og så skades det endelige resultat, udnyttelsen af virksomhedens resourcer.

Jeg bryder mig ikke om at se radiorådet i rollen som den store Bastian, der skal dyppe de uartige medarbejdere i blækhuset. Skal vi nå gode resultater, må man tænke i andre baner. I stedet for at spørge kun om kontrol må man spørge: hvordan er det muligt at inspirere, og hvordan er det muligt at få en dialog i gang med dem, der har det daglige ansvar for programlægningen? Hvordan kan vi hjælpe med til at forøge berøringsfladerne mellem medarbejderne og befolkningen? Dette betyder ikke, at der ikke skal føres kontrol, men det betyder, at når vi vurderer det samlede ansvarsbegreb og ligesom prøver at skille dets bestanddele ad, må man ikke lægge så ensidigt vægten på kontrolsynspunktet, som hr. Erhard Jakobsen gjorde det.

Hr. Erhard Jakobsen sagde, at man skulle være beredt på hvad som helst. Ja, jeg vil først og fremmest berede mig på at prøve at yde et bidrag til, at der i Danmarks radio kan være et klima, der fremmer kvaliteten af udsendelserne.

Så vil jeg godt til sidst sige tak til både hr. Poulsgaard og fru Ingeborg Gjerding for deres indlæg. Ikke fordi jeg er enig i dem, men fordi deres indlæg her i dag bedre end så meget andet demonstrerer for os, hvor store spring der i befolkningen findes i op-